

РЕШЕНИЕ

№ 4074

гр. София, 24.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав, в
публично заседание на 09.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **5773** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.215 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Д. Х. Т. против заповед № РД-09-50-663/27.04.2010г. на главния архитект на Столична община. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, като намира последната отчасти недопустима, а в останалата ѝ част – неоснователна, за което излага подробно доводи в представено писмено становище. Заинтересованата страна (ЗС) Общество „Б. братство” намира жалбата неоснователна. ЗС В. И. Д. излага становище в насока отмяна на оспорената заповед. ЗС Л. С. Н. не изразява становище относно допустимостта и основателността на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото доказателства, съдът намира следното от фактическа и правна страна.

Жалбоподателката притежава вещни права в урегулиран поземлен имот (УПИ) IV-345 в кв.20 в м. „Изток - юг” на [населено място], видно от представения нотариален акт от 20.12.2007г. С процесната заповед е одобрено изменение на плана за регулация на посочения квартал, като УПИ III-346 се преотрежда в УПИ III-346, за обществено обслужване; изменение на плана за застрояване на същия УПИ, съгласно приложения проект. Като основание за допускане на изменението е посочена разпоредбата на чл.134, ал.2, т.6 ЗУТ.

Доколкото горепосоченият имот на жалбоподателя е част от кв.20, чието градоустройствено положение се изменя с оспорения акт, собствениците и носителите

на ограничени вещни права в него се явяват заинтересувани лица по смисъла на чл.131, ал.1, т.4 ЗУТ, тъй като е съседен на имота, за който с процесния план се определя предназначение, каквото до момента не е било налице. Видно от приложеното в преписката съобщение (л.28 от делото), на собствениците в етажната собственост (ЕС), на [улица], между които е жалбоподателката, процесната заповед е съобщена на 03.06.2010г. Следователно, подадената 14.06.2010г. жалба е в срока по чл.215, ал.1 ЗУТ и по изложените съображения е допустима, а разгледана по същество – основателна.

Производството по издаване на процесната заповед е започнало по заявление на ЗС Общество „Б. братство” от 28.07.2008г. (л.59), за изработване на проект за подробен устройствен план (ПУП). По обявения проект ЗС В. Д. като представляващ ЕС е направил възражение (л.49-50), с което е изразил несъгласието на собствениците в същата ЕС с проекта. С решение по т.41 от протокол № ЕС-Г-120/22.12.2009г. на Общинския експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ), възражението е отчасти уважено, като проектът е приет при служебно предложение на съвета.

Въз основа на предложението на ОЕСУТ и съобразно правомощията, възложени му с представената по делото заповед № РД-09-3345/29.05.2008г. на кмета на СО (т.11), главният архитект е одобрил процесния проект за изменение на план за регулация. Овластяването е допустимо съгласно §1, ал.3 от Допълнителните разпоредби на ЗУТ.

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като неоспорено от страните, с изключение на изложените правни изводи. Констатациите на вещното лице относно техническите характеристики на проекта съответстват на посочените в обяснителната записка на последния (л.86 от делото). Всички доводи, изложени както в производството по одобряване на процесния проект, така и в хода на съдебното производство, относно целесъобразността на взетото решение, не следва да се обсъждат, тъй като последната не е предмет на съдебен контрол.

При така установените обстоятелства, не е налице в случая съгласие на собствениците на имотите – предмет на одобреното изменение, което представлява фактическото основание за издаване на заповед с правно основание чл.134, ал.2, т.6 ЗУТ, посочено в мотивите на оспорената заповед. Следователно, не се установяват фактическите и правни основания за издаване на акта и поради това процесната заповед е незаконосъобразна. С разпоредбата на чл.15, ал.1 ЗУТ е прогласено основно общо правило, съгласно което веднъж урегулираните имоти подлежат на последващо изменение само по изключение. Следователно, от една страна основанията, при които законът допуска изменение, не могат да бъдат тълкувани разширително; от друга страна, допускането на изменение на конкретно посочено правно основание следва съвсем точно да съответства на фактическите основания, съществуващи в случая. Не се установява такова съответствие при процесната заповед. В случая, видно от приложената в преписката скица на УПИ III-346, за същия е имало утвърдена дворищна регулация със заповед № РД-50-09-11/92г., и в него е построена двуетажна жилищна сграда. Промяната на това предназначение на имота засяга всички съседи, предвид легалното определение на чл.131, ал.2, т.4 ЗУТ. Целта на закона е да осигури цялостен, завършен архитектурен облик на всеки градски ансамбъл, разгледан в единството му, и поради това желанието на собственика на един УПИ не може само по себе си да обоснове изменение на ПУП. В този смисъл, настоящият състав не споделя виждането, че в разпоредбата на чл.134, ал.2, т.6 ЗУТ (в приложимата редакцията преди изменението на ЗУТ от ДВ бр.87/2010г.) като пряко заинтересувани лица, чието

съгласие е необходимо, следва да се считат само собствениците на самия имот, чието предназначение са променя. Обратното следва и предвид цитираното изменение на закона – едва в настоящата редакция на чл.134, ал.2, т.6 ЗУТ е необходимо само съгласието на лицата по чл.131, ал.2, т.1 ЗУТ. Както беше посочено по-горе, всяко изменение на действащ ПУП е в противоречие с общата забрана за промяната му и поради това, изключенията, при които се допуска, не може да бъдат тълкувани разширително, или по аналогия, или по съображения за целесъобразност. Предвид изложеното, настоящият състав намира, че допуснатото изменение с процесната заповед е незаконосъобразно и поради това, процесната заповед следва да бъде отменена изцяло.

Предвид изложеното и като прецени оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че заповедта е издадена от компетентен орган и в установената форма; в производството по постановяването ѝ са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и вследствие на това, заповедта е в несъответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. До приключване на устните състезания от страна на жалбоподателя е направено само искане за възстановяване на разноски за адвокатско възнаграждение; за заплащането му обаче не са налице доказателства. Ето защо, ответникът не дължи възстановяването им, независимо от изхода на спора.

Предвид горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № РД-09-50-663/27.04.2010г. на главния архитект на Столична община.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: